

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה

Talmud Navigator

כתובות-נערה שנתפתתה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ובא אליה - בעלילות ואקרב אליה - בדברים.	[רבנן]											◇	מו.
בשלמא לרבי אליעזר בן יעקב, היינו דכתיב: לא מצאתי לכתך בתולים, אלא לרבנן מאי לא מצאתי לכתך בתולים?												⚡	מו.
לא מצאתי לכתך כשרי בתולים.	[רבנן]											◇	מו.
בשלמא לרבי אליעזר בן יעקב, היינו דכתיב: ואלה בתולי בתי, אלא לרבנן מאי ואלה בתולי בתי?												⚡	מו.
ואלה כשרי בתולי בתי.	[רבנן]											◇	מו.
בשלמא לר"א בן יעקב, היינו דכתיב: ופרשו השמלה, אלא לרבנן מאי ופרשו השמלה?												⚡	מו.
פרשו מה ששם לה	רבי אבהו:											◇	מו.
ופרשו השמלה - מלמד, שבאין עדים של זה ועדים של זה ובוררין את הדבר כשמלה חדשה	כדתניא: [ת"ק]											◇	מו.
דברים ככתבן, שמלה ממש.	רבי אליעזר בן יעקב:											◇	מו.
אע"ג שלא מצינו בכל התורה כולה שחלק הכתוב בין ביאה כדרכה לביאה שלא כדרכה למכות ולעונשין, אבל מוציא שם רע חלק, אינו חייב עד שיבעול שלא כדרכה, ויוציא שם רע כדרכה.	שלח רבי יצחק בר רב יעקב בר גיורי משמיה דרבי יוחנן:											◇	מו.
כמאן?												^	מו.
אי כרבנן												!	מו.
אף על גב דלא בעל												⚡	מו.
אי כר' אליעזר בן יעקב												!	מו.
אידי ואידי כדרכה בעינן												⚡	מו:
אינו חייב - עד שיבעול כדרכה, ויוציא שם רע בכדרכה.	אלא שלח רב כהנא משמיה דרבי יוחנן:											◇	מו:
האב זכאי בבתו בקידושיה - בכסף, בשטר, ובביאה, זכאי במציאתה, ובמעשה ידיה, ובהפרת נדריה, ומקבל את גיטה, ואינו אוכל פירות בחייה.												■	מו:
נשאת, יתר עליו הבעל שאוכל פירות בחייה, וחייב במזונותיה, ובפרקונה, וקבורתה												■	מו:
אפי' עני שבישראל לא יפחות משני חלילין ומקוננת:	רבי יהודה:											◇	מו:
בכסף מנלן?												^	מו:
אמר קרא: (שמות כ"א) ויצאה חנם אין כסף, אין כסף לאדון זה, ויש כסף לאדון אחר, ומנו? אביה.	רב יהודה:											!	מו:
ואימא: לדידה												⚡	מו:
השתא אביה מקבל קידושיה, דכתיב: (דברים כ"ב) את בתי נתתי לאיש הזה, אידי שקלא כספא?												!	מו:
ואימא: הני מילי קטנה, דלית לה יד, אבל נערה דאית לה יד, אידי תקדש נפשה ואידי תשקול כספא												⚡	מו:
אמר קרא: (במדבר ל') בנעוריה בית אביה, כל שבה נעורים לאביה.												!	מו:
מנין שמעשה הבת לאביה? שנאמר: (שמות כ"א) וכי ימכור איש את בתו לאמה, מה אמה מעשה ידיה לרבה, אף בת מעשה ידיה לאביה	ואלא הא דא"ר הונא אמר רב:											⚡	מו:
למה לי? תיפוק ליה מבנעוריה בית אביה												⚡	מו:
אלא, ההוא בהפרת נדרים הוא דכתיב												⚡	מו:
וכ"ת נילף מינה												!	מו:
ממונא מאיסורא לא ילפינן												⚡	מו:

disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O	statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה- ■

מקרא-key:

Talmud Navigator

כתובות-נערה שנתפתתה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
וכ"ל נילף מקנסא											!	◇
ממונא מקנסא לא ילפינן											⋮	◇
וכ"ל נילף מבושת ופגם											!	◇
שאני בושת ופגם, דאביה נמי שייך ביה											⋮	◇
אלא מסתברא, דכי ממעט רחמנא - יציאה דכוותה קא ממעט.											!	◇
והא לא דמיא הא יציאה להא יציאה, התם גבי אדון נפקא לה מרשותיה לגמרי, יציאה דאב אחתי מחסרא מסירה לחופה											⋮	
מהפרת נדרים מיהא נפקא לה מרשותיה,											!	
נערה המאורסה - אביה ובעלה מפירין לה נדריה.	דתנן:										!	■
שטר, וביאה.												■
מנא לך?												^
אמר קרא: (דברים כ"ד) והיתה לאיש אחר, איתקוש הוויית להדדי.											!	◇
זכאי במציאתה.												■
משום איבה.												■
במעשה ידיה.												■
מנלך?												^
מנין שמעשה הבת לאב? שנאמר: (שמות כ"א) וכי ימכור איש את בתו לאמה, מה אמה מעשה ידיה לרבה, אף בת מעשה ידיה לאביה.	דאמר רב הונא אמר רב:										!	■
ואימא: הני מילי קטנה דמצי מזבן לה, אבל נערה דלא מצי מזבן לה, מעשה ידיה דידה הון											⋮	◇
מסתברא דאביה הון, דאי ס"ד מעשה ידיה לאו דאביה, אלא הא דזכי ליה רחמנא לאב למימסרה לחופה, היכי מצי מסר לה? הא קמבטל לה ממעשה ידיה.											!	◇
אימא: דיהיב לה שטר פקעתה אי נמי, דמסר לה בליליא אי נמי, דמסר לה בשבתות וימים טובים	פריך רב אחאי:										⋮	◇
אלא, קטנה לא צריכא קרא, השתא זבוני מזבין לה, מעשה ידיה מיבעי? אלא כי איצטריך קרא - לנערה.											!	◇
בהפרת נדריה.												■
מנלך?												^
דכתיב: (במדבר ל') בנעוריה בית אביה.											!	◇
ומקבל את גיטה.												■
מנלך?												^
דכתיב: (דברים כד) ויצאה, והיתה, איתקוש יציאה להוייה.											!	◇
ואינו אוכל פירות בחייה.												■
האב אינו אוכל פירות בחיי בתו	ת"ר: [ת"ק]										◇	■
האב אוכל פירות בחיי בתו.	רבי יוסי ברבי יהודה:										◇	■
במאי קמיפלגי?												^

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה

Talmud Navigator

כתובות-נערה שנתפתתה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
בשלמא בעל תקינו ליה רבנן פירי, דא"כ מימנע ולא פריק, אלא אב מאי איכא למימר - דמימנע ולא פריק, בלאו הכי פריק לה	ת"ק סבר:									!	◇
אב נמי מימנע ולא פריק, סבר, כיסא נקיטא עילוה, תיזיל ותפרוק נפשה.	ר' יוסי בר' יהודה סבר:									!	◇
ניסת, יתר עליו הבעל שהוא אוכל כו'.											◇
כתב לה פירות, כסות וכלים שיבואו עמה מבית אביה לבית בעלה, מתה - לא זכה הבעל בדברים הללו	ת"ר: [ת"ק]									◇	◇
זכה הבעל בדברים הללו.	משום רבי נתן אמרו:									◇	◇
לימא, בפלוגתא דרבי אלעזר בן עזריה ורבנן קמיפלגי										?	
נתארמלה או נתגרשה, בין מן הנשואין בין מן האירוסין - גובה את הכל	דתנן: [רבנן]									◇	?
מן הנשואין - גובה את הכל, ומן האירוסין - בתולה גובה מאתים, ואלמנה מנה, שלא כתב לה אלא על מנת לכונסה	רבי אלעזר בן עזריה:									◇	?
כרבי אלעזר בן עזריה	למאן דאמר לא זכה:									?	
כרבנן	ומאן דאמר זכה:									?	
לא, דכולי עלמא כרבי אלעזר בן עזריה										!	◇
כרבי אלעזר בן עזריה	מאן דאמר לא זכה:									!	◇
עד כאן לא קאמר רבי אלעזר בן עזריה - אלא מדידיה לדידה, שלא כתב לה אלא על מנת לכונסה, אבל מדידה לדידה - אפילו ר' אלעזר בן עזריה מודי דמשום איהתוני הוא, והא איהתני להו.	ומאן דאמר זכה:									!	◇
חייב במוזנותיה וכו'.											◇
תיקנו מוזנותיה תחת מעשה ידיה, וקבורתה תחת כתובתה, לפיכך בעל אוכל פירות.	תנו רבנן:										◇
פירות מאן דכר שמייהו?											?
תיקנו מוזנותיה תחת מעשה ידיה, ופירקונה תחת פירות, וקבורתה תחת כתובתה, לפיכך בעל אוכל פירות.	חסורי מחסרא והכי קתני:										◇
מאי לפיכך?											?
מהו דתימא מיכל לא נכלינהו אנוחי ננחינהו, דאם כן מימנע ולא פריק, קמ"ל דהא עדיפא, זימנין דלא מלו ופריק לה מדידיה.											!
ואיפוך אנא											?
תיקנו מצוי למצוי, ושאינו מצוי לשאינו מצוי.	אביי:										!
האי תנא סבר מוזנות מדאורייתא	רבא:										◇
(שמות כ"א) שארה - אלו מוזנות, וכן הוא אומר: (מיכה ג) ואשר אכלו שאר עמי כסותה - כמשמעו עונתה - זו עונה האמורה בתורה, וכן הוא אומר: (בראשית ל"א) אם תענה את בנותי.	דתניא: [ת"ק]										◇
שארה - זו עונה, וכן הוא אומר: (ויקרא י"ח) איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה כסותה - כמשמעו עונתה - אלו מוזנות, וכן הוא אומר: (דברים ח') ויענך וירעיבך.	רבי אלעזר:										◇
שארה כסותה - לפום שארה תן כסותה, שלא יתן לה לא של ילדה לזקינה ולא של זקינה לילדה כסותה ועונתה - לפום עונתה תן כסותה, שלא יתן חדשים בימות החמה ולא שחקים בימות הגשמים.	רבי אלעזר בן יעקב:										◇
שארה - זו קרוב בשר, שלא ינהג בה מנהג פריסיים, שמשמשין מטותיהן בלבושיהן.	תני רב יוסף:										◇
מסייע ליה לרב הונא											◇
האומר אי אפשי אלא אני בבגדי והיא בבגדה - יוציא ונותן כתובה.	דאמר רב הונא:										◇
אפילו עני שבישראל וכו'.	רבי יהודה:										◇
מכלל דת"ק סבר: הני לא											◇

disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- מקרא-key:	statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-

Talmud Navigator

כתובות-נערה שנתפתתה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
היכי דמי?												מח.
אי דאורחה												מח.
מ"ט דת"ק דאמר לא?												מח.
ואי דלאו אורחה												מח.
מ"ט דר"י?												מח.
לא צריכא, כגון דאורחיה ידידיה ולאו אורחה ידידיה												מח.
כי אמרינן עולה עמו ואינה יורדת עמו - הני מילי מחיים, אבל לאחר מיתה לא	ת"ק סבר:											מח.
אפילו לאחר מיתה.	רבי יהודה סבר:											מח.
הלכה כרבי יהודה.	רב חסדא אמר מר עוקבא:											מח.
מי שנשתטה, בית דין יורדין לנכסיו, וזנין ומפרנסין את אשתו ובניו ובנותיו ודבר אחר.	ואמר רב חסדא אמר מר עוקבא:											מח.
מ"ש מהא דתניא:	רבינא לרב אשי:											מח.
מי שהלך למדינת הים ואשתו טובעת מזונות, בית דין יורדין לנכסיו וזנין ומפרנסין את אשתו, אבל לא בניו ובנותיו ולא דבר אחר?	[תניא]											מח.
ולא שאני לך בין יוצא לדעת ליוצא שלא לדעת?	א"ל: רב אשי]											מח.
מאי דבר אחר?												מח.
זה תכשיט,	רב חסדא:											מח.
צדקה.	רב יוסף:											מח.
מ"ד תכשיט, כ"ש צדקה												מח.
מ"ד צדקה, אבל תכשיט יהבינן לה, דלא ניחא ליה דתינוול.												מח.
מי שהלך למדינת הים ומתה אשתו, ב"ד יורדין לנכסיו וקוברין אותה לפי כבודו.	רב חייה בר אבין אמר רב הונא:											מח.
לפי כבודו ולא לפי כבודה?												מח.
אימא: אף לפי כבודו												מח.
הא קמ"ל: עולה עמו ואינה יורדת עמו ואפילו לאחר מיתה.												מח.
האומר אם מתה לא תקברוה מנכסיו - שומעין לו.	רב מתנה:											מח.
מ"ש כי אמר? דנפלי נכסי יתמי, כי לא אמר, נמי נכסי קמי יתמי רמן												מח.
אלא, האומר אם מת הוא לא תקברוהו מנכסיו - אין שומעין לו, לאו כל הימנו שיעשיר את בניו ופיל עצמו על הציבור.												מח.
לעולם היא ברשות האב - עד שתכנס לרשות הבעל לנשואין.												מח.
מסר האב לשלוחי הבעל - הרי היא ברשות הבעל.												מח:
הלך האב עם שלוחי הבעל, או שהלכו שלוחי האב עם שלוחי הבעל - הרי היא ברשות האב.												מח:
מסרו שלוחי האב לשלוחי הבעל - הרי היא ברשות הבעל.												מח:
מאי לעולם?												מח:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof

כתובות-נערה שנתפתתה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לאפוקי ממשנה ראשונה											!	◇	מה:
הגיע זמן ולא נישאו - אוכלות משלו ואוכלות בתרומה,	דתנן:										!	◇	מה:
קמ"ל: לעולם.											!		מה:
מסר האב לשלוחי הבעל - הרי היא ברשות הבעל וכו'.												■	מה:
מסירתה לכל, חוץ מתרומה	רב:											◇	מה:
אף לתרומה.	רב אסי:											◇	מה:
לעולם היא ברשות האב עד שתכנס לחופה	איתיביה רב הונא לרב אסי, ואמרי לה חייא בר רב לרב אסי:											?	מה:
לאו אמינא לכו לא תיזלו בתר איפכא? יכול לשנויי לכו: מסירתה זו היא כניסתה לחופה.	אמר להו רב:											!	מה:
לירושתה	שמואל:											◇	מה:
לכתובתה.	ריש לקיש:											◇	מה:
כתובתה מאי היא?												^	מה:
דאי מתה ירית לה												!	מה:
היינו דשמואל?												?	מה:
לומר: כתובתה מאחר מנה.	רבינא:											!	מה:
מסירתה לכל, אף לתרומה.	רבי יוחנן ורבי חנינא דאמרי תרויהו:											◇	מה:
הלך האב עם שלוחי הבעל, או שהלכו שלוחי האב עם שלוחי הבעל, או שהיתה לה חצר בדרך ונכנסה עמו ללין, אע"פ שכתובתה בבית בעלה, מתה - אביה יורשה.	מיתבי:											?	מה:
מסר האב לשלוחי הבעל, או שמסרו שלוחי האב לשלוחי הבעל, או שהיתה לו חצר בדרך ונכנסה עמו לשום נישואין, אע"פ שכתובתה בבית אביה, מתה - בעלה יורשה בד"א - לירושתה, אבל לתרומה - אין אשה אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה												?	מה:
תיובתא דכולהו תיובתא.												?	מה:
הא גופא קשיא												?	מה:
נכנסה עמו ללין	אמרת:											?	מה:
טעמא דללין, הא סתמא - לשם נישואין												?	מה:
נכנסה עמו לשם נישואין	אימא סיפא:											?	מה:
הא סתמא - ללין												?	מה:
סתמי סתמי קתני, סתם חצר דידיה - ללין, סתם חצר דידיה - לנישואין.	רב אשי:											!	מה:
מסר האב לשלוחי הבעל וזינתה - הרי זו בחנק.	תנא:											◇	מה:
מנה"מ?												^	מה:
אמר קרא: (דברים כ"ב) לזנות בית אביה - פרט לשמסר האב לשלוחי הבעל.	רבי אמי בר חמא:											!	מה:
ואימא: פרט שנכנסה לחופה ולא נבעלה												?	מה:
חופה בהדיא כתיבא: (דברים כ"ב) כי יהיה נערה בתולה מאורשה לאיש, נערה - ולא בוגרת, בתולה - ולא בעולה, מאורשה - ולא נשואה	רבא: אמר לי אמי:											!	מה:

disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:	statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-

Talmud Navigator

כתובות-נערה שנתפתתה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי נשואה?												מח: ^ !
אילמא נשואה ממש												מח: ! !
היינו בתולה ולא בעולה												מח: !
אלא לאו שנכנסה לחופה ולא נבעלה.												מח: ! !
ואימא: היכא דהדרא לבי נשא דהרא למילתא קמייתא												מט: !
ההוא כבר פסקה תנא דבי רבי ישמעאל	רבא:											מט: !
(במדבר ל') ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה - מה תלמוד לומר? והלא מוצאת מכלל אב ומוצאת מכלל בעל אלא, הרי שמסר האב לשלוחי הבעל, או שמסרו שלוחי האב לשלוחי הבעל, ונתארמלה בדרך או נתגרשה, היאך אני קורא בה, בית אביה של זו או בית בעלה של זו? אלא לומר לך, כיון שיצאה שעה אחת מרשות האב, שוב אינו יכול להפרי.	דתנא דבי רבי ישמעאל:											מט: !
הבא על נערה המאורסה, אינו חייב עד שתהא נערה בתולה מאורסה והיא בבית אביה	רב פפא, אף אנן נמי תנינא:											מט: ■ ■
בשלמא נערה - ולא בוגרת, בתולה - ולא בעולה, מאורסה - ולא נשואה, בבית אביה למעוטי מאי?												מט: !
לאו למעוטי מסר האב לשלוחי הבעל.												מט: ■
הבא על אשת איש, כיון שנכנסה לרשות הבעל לנשואין, אף על פי שלא נבעלה - הבא עליה הרי זה בחנק	רב נחמן בר יצחק, אף אנן נמי תנינא:											מט: ■ ■
נכנסה לרשות הבעל בעלמא												מט: ■ ■
שמע מינה.												מט: ■
האב אינו חייב במזונות בתו.												מט: ■
הבנים יירשו והבנות יזונו, מה הבנים אינן יורשין אלא לאחר מיתת האב, אף הבנות אין ניזונות אלא לאחר מיתת אביהן.	זה מדרש דרש רבי אלעזר בן עזריה לפני חכמים בכרם ביבנה:											מט: ■
במזונות בתו הוא דאינו חייב, הא במזונות בנו חייב												מט: ■
בתו נמי חובה הוא דליכא, הא מצוה איכא												מט: ■
מני מתניתין? לא רבי מאיר, לא רבי יהודה, ולא רבי יוחנן בן ברוקא												מט: !
מצוה לזון את הבנות, קל וחומר לבנים, דעסקי בתורה, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]											מט: !
מצוה לזון את הבנים, וקל וחומר לבנות משום זילותא	רבי יהודה:											מט: !
חובה לזון את הבנות לאחר מיתת אביהן, אבל בחיי אביהן - אלו ואלו אינן ניזונין	ר' יוחנן בן ברוקא:											מט: !
מני מתניתין?												מט: !
אי רבי מאיר												מט: !
בנים מצוה	הא אמר: [רבי מאיר]											מט: !
אי רבי יהודה												מט: !
בנים נמי מצוה	הא אמר: [רבי יהודה]											מט: !
אי רבי יוחנן בן ברוקא												מט: !
אפי' מצוה נמי ליכא												מט: !
איבעית אימא: רבי מאיר, איבעית אימא: ר' יהודה, איבעית אימא: רבי יוחנן בן ברוקא.												מט: !

disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:	statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-

Talmud Navigator

כתובות-נערה שנתפתתה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
איבעית אימא ר' מאיר												מט.
האב אינו חייב במזונות בתו והוא הדין לבנו, הא מצוה בבתו איכא, קל וחומר לבנים, והאי דקתני בתו? הא קמ"ל, דאפילו בתו, חובה הוא דליכא, הא מצוה איכא.	והכי קאמר:											מט.
ואיבעית אימא ר' יהודה												מט:
האב אינו חייב במזונות בתו וכל שכן לבנו, הא מצוה בבנו איכא, וקל וחומר לבנות, והא דקתני בתו? הא קא משמע לן, דאפילו בתו, חובה ליכא.	והכי קאמר:											מט:
ואיבעית אימא ר' יוחנן בן ברוקא												מט:
אינו חייב במזונות בתו והוא הדין לבנו, והוא הדין דאפילו מצוה נמי ליכא, ואידי דבנות לאחר מיתת אביהן חובה, תנא נמי אינו חייב.	והכי קאמר:											מט:
באושא התקינן, שיהא אדם זן את בניו ואת בנותיו כשהן קטנים.	רבי אילעא אמר ריש לקיש משום רבי יהודה בר חנינא:											מט:
הלכתא כוותיה, או אין הלכתא כוותיה?	איבעיא להו:											מט:
כי הוה אתו לקמיה דרב יהודה, אמר להו: יארוד ילדה ואבני מתא שדיא	תא שמע: [רב יהודה]											מט:
כי הוה אתו לקמיה דרב חסדא, אמר להו: כפו ליה אסיתא בצבורא, וליקום ולימא: עורבא בעי בניה, וההוא גברא לא בעי בניה	[רב חסדא]											מט:
ועורבא בעי בניה?												מט:
והכתיב: (תהלים קמ"ז) לבני עורב אשר יקראן												מט:
לא קשיא: הא בחיורי, הא באוכמי.												מט:
כי הוה אתי לקמיה דרבא, אמר ליה: ניחא לך דמיתוני בניך מצדקה?	[רבא]											מט:
ולא אמרן אלא דלא אמיד, אבל אמיד - כפינן ליה על כרחיה												מט:
כי הא דרבא כפייה לרב נתן בר אמי, ואפיק מיניה ד' מאה זוזי לצדקה.	[רבא]											מט:
באושא התקינן, הכותב כל נכסיו לבניו - הוא ואשתו נזונים מהם.	רבי אילעא אמר ריש לקיש:											מט:
גדולה מזו אמרו: אלמנתו נזונת מנכסיו, הוא ואשתו מיבעיא?	מתקיף לה רבי זירא, ואיתימא רבי שמואל בר נחמני:											מט:
מי שמת והניח אלמנה ובת - אלמנתו נזונת מנכסיו, נישאת הבת - אלמנתו נזונת מנכסיו, מתה הבת - אמר רבי יהודה בן אחותו של רבי יוסי בר חנינא: על ידי היה מעשה, ואמרו: אלמנתו נזונת מנכסיו.	דשלה רבין באיגרתיה:											מט:
הוא ואשתו מיבעיא?												מט:
מהו דתימא, התם הוא דליכא דטרח, אבל הכא נטרח לדידיה ולדידה, קא משמע לן.												מט:
הלכתא כוותיה, או לית הלכתא כוותיה?	איבעיא להו:											מט:
דרבי חנינא ור' יונתן הוו קיימי, אתא ההוא גברא גחין ונשקיה לר' יונתן אכרעיה	ת"ש:											מט:
אמר ליה ר' חנינא: מאי האי?												מט:
כותב נכסיו לבניו הוא, ועשיתיהו לזניה	א"ל: [רבי יונתן]											מט:
אי אמרת בשלמא לאו דינא, משום הכי עשייהו, אלא אי אמרת דינא, עשייהו בעי?												ג:
באושא התקינן, המבזבז - אל יבזבז יותר מחומש.	רבי אילעא:											ג:
המבזבז - אל יבזבז יותר מחומש, שמא יצטרך לבריות	תניא נמי הכי:											ג:
ומעשה באחד שבקש לבזבז יותר מחומש ולא הניח לו חברו, ומנו? רבי ישבב, ואמרי לה רבי ישבב, ולא הניחו חברו, ומנו? רבי עקיבא.												ג:

disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- מקרא-key:	statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-

Talmud Navigator

כתובות-נערה שנתפתתה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
מאי קרא? (בראשית כ"ח) וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך	רב נחמן, ואיתימא רב אחא בר יעקב:											ג
והא לא דמי עישורא בתרא לעישורא קמא												ג
אעשרנו לבתרא כי קמא	רב אשי:											ג
ושמועות הללו מתמעטות והולכות, וסימניך: קטנים כתבו ובזבוזו.	רב שימי בר אשי:											ג
באושא התקינו, שיהא אדם מתגלגל עם בנו עד שתיים עשרה שנה, מכאן ואילך יורד עמו לחייו.	רב יצחק:											ג
איני?												ג
בציר מבר שית לא תקביל, בר שית קביל וספי ליה כתורא	והא אמר ליה רב לרב שמואל בר שילת:											ג
אין, ספי ליה כתורא, מיהו אינו יורד עמו לחייו עד לאחר שתיים עשרה שנה.												ג
ואב"א, לא קשיא: הא למקרא, הא למשנה												ג
אמרה לי אם: בר שית למקרא, בר עשר למשנה, בר תליסר לתעניתא מעת לעת, ובתינוקת - בת תריסר.	דאמר אביי:											ג
אמרה לי אם: האי בר שית דטרקא ליה עקרבא ביומא דמישלם שית - לא חי' מאי אסותיה? מררתא דדיה חזירתא בשיכרא, נשפייה ונשקיה.	אביי:											ג
האי בר שתא דטריק ליה זיבורא ביומא דמישלם שתא - לא חי' מאי אסותיה? אצותא דדיקלא במיא, נשפייה ונשקיה.												ג
כל המכניס את בנו פחות מבן שש - רץ אחריו ואינו מגיעו.	רב קטינא:											ג
תביריו רצין אחריו ואין מגיעין אותו.	איכא דאמרי:											ג
ותרוייהו איתנהו, חליש וגמיר.												ג
איבעית אימא: הא דכחיש, הא דבריא.												ג
באושא התקינו, האשה שמכרה בנכסי מלוג בחיי בעלה ומתה - הבעל מוציא מיד הלקוחות.	רבי יוסי בר חנינא:											ג
אשכחיה רב יצחק בר יוסף לר' אבהו דהוה קאי באוכלוסא דאושא												ג
מאן מרה דשמעתא דאושא?	אמר ליה: [רב יצחק בר יוסף]											ג
רבי יוסי בר חנינא	אמר ליה: [רבי אבהו]											ג
תנא מיניה ארבעין זימנין, ודמי ליה כמאן דמנחא ליה בכיסתיה.												ג
(תהלים ק"ו) אשרי שומרי משפט עושה צדקה בכל עת												ג
וכי אפשר לעשות צדקה בכל עת?												ג
זה הזן בניו ובנותיו כשהן קטנים.	דרשו רבותינו שביבנה, ואמרי לה רבי אליעזר:											ג
זה המגדל יתום ויתומה בתוך ביתו ומשיאן.	רבי שמואל בר נחמני:											ג
(תהלים ק"ב) הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד												ג
זה הלומד תורה ומלמדה	חד: [רב הונא/רב חסדא]											ג
וחד אמר: זה הכותב תורה נביאים וכתובים ומשאלן לאחרים.	וחד: [רב הונא/רב חסדא]											ג
(תהלים ק"ח) וראה בנים לבניך שלום על ישראל												ג
כיון שבנים לבניך שלום על ישראל, דלא אתי לידי חליצה ויבום.												ג

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-		central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O		מקרא- key:	
כתובות- נערה שנתפתתה		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא					
כיון שבנים לבניך שלום על דיניי ישראל, דלא אתי לאינצויי.	רבי שמואל בר נחמני:				ג
זה מדרש דרש ר"א לפני חכמים כו'.					ג
כשם שאין הבנים יורשין אלא מן הקרקע, כך אין בנות ניוונות אלא מן הקרקע.	יתבי רב יוסף קמיה דרב המנונא, ויתבי רב המנונא וקאמר:				ג
אוש עליה כולי עלמא, דשביק ארעא הוא דירתיה ליה בניה, דלא שביק ארעא לא ירתי ליה בניה?					ג
ודלמא כתובת בנין דכרין קאמר מר?	אמר ליה רב יוסף:				ג
מר דגברא רבא הוא, ידע מאי קאמינא.	אמר ליה: [רב המנונא]				ג
רב זן מחיטי דעלייה.	רבי חייא בר יוסף:				ג
פרנסה הויא, ומאי עלייה? מעילוויא דאב, וכדשמואל	איבעיא להו:				ג
לפרנסה שמין באב	דאמר שמואל:				ג
או דלמא מזוני ממש הוה, ומאי עלייה? מדברים טובים שנאמר בעלייה					ג
בעלייה התקיננו, שיהו בנות ניוונות מן המטלטלין?	דאמר רב יצחק בר יוסף:				ג
בידיה דרבי בנאי אחוה דרבי חייא בר אבא הוה מטלטלין דיתמי, אתו לקמיה דשמואל	תא שמע:				ג
זיל זון	א"ל: [שמואל]				ג
מאי לאו למזוני, וכדרב יצחק בר יוסף סבירא ליה.					ג
לא, התם לפרנסה הויא, ושמואל לטעמיה					ג
לפרנסה שמין באב.	דאמר שמואל:				ג
הוה עובדא בנהרדעא, ודון דיניי דנהרדעא. בפומבדיתא, ואגבי רב חנא בר ביזנא.					ג
זילו אהדרו, ואי לא - מגבינא לכו לאפדנייכו מינייכו.	אמר להו רב נחמן:				ג
רבי אמי ורבי אסי סבור למיזן ממשטלי					ג
מילתא דר' יוחנן ור"ל לא עבדו בה עובדא, אתון עבדין בה עובדא?	אמר להו רבי יעקב בר אידו:				ג
רבי אלעזר סבר למיזן ממשטלין					ג
רבי, יודע אני בך שאין מדת הדין אתה עושה אלא מדת רחמנות, אלא שמא יראו התלמידים ויקבעו הלכה לדורות.	אמר לפניו רבי שמעון בן אליקים:				ג
ההוא דאתא לקמיה דרב יוסף,					ג
הבו לה מתמרי דעל בודיא.	אמר להו: [רב יוסף]				ג
אילו בעל חוב הוה, כי האי גוונא מי הוה יהיב ליה מר?	אמר ליה אביי:				ג
דחזייא לבודיא קאמינא.	אמר ליה: [רב יוסף]				ג
סוף סוף כל העומד לגזוז כגזוז דמי?	[אביי]				ג
דצריכא לדיקלא קאמינא.	[רב יוסף]				ג
ההוא יתום ויתומה דאתו לקמיה דרבא					ג
העלו ליתום בשביל יתומה.	אמר להו רבא:				ג

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer! ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-נערה שנתפתתה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מזמרא	מאן דאמר										
והא מר הוא דאמר: ממקרקעי ולא ממטלטלי, בין למזוני, בין לכתובה, ובין לפרנסה	אמרי ליה רבנן לרבא:	⚡									
אילו רצה שפחה לשמשו, מי לא יהיבין ליה? כל שכן הכא דאיכא תרתי.	אמר להו: [רבא]!										
אחד נכסים שיש להן אחריות, ואחד נכסים שאין להן אחריות - מוציאין למזון אשה ולבנות, דברי רבי	תנו רבנן: [רבי]	♦	■								
נכסים שיש להן אחריות - מוציאין לבנות מן הבנים ולבנות מן הבנות ולבנים מן הבנים ולבנים מן הבנות בנכסים מרובין, אבל לא לבנים מן הבנות בנכסים מועטין. נכסים שאין להן אחריות - מוציאין לבנים מן הבנים ולבנות מן הבנות ולבנים מן הבנות, אבל לא לבנות מן הבנים.	רבי שמעון בן אלעזר:	♦	■								
אע"ג דקיימא לן הלכה כרבי מחבירו, הכא הלכה כרבי שמעון בן אלעזר			■								
הלכתא: ממקרקעי ולא ממטלטלי, בין לכתובה, בין למזוני, בין לפרנסה.	דאמר רבא	■	■								
לא כתב לה כתובה - בתולה גובה מאתים ואלמנה מנה, מפני שהוא תנאי בית דין.											■
כתב לה שדה שוה מנה תחת מאתים זוז, ולא כתב לה כל נכסים דאית לי אחראין לכתובתיך - חייב, שהוא תנאי בית דין.											■
לא כתב לה אם תשתבאי אפרקינך ואותבינך לי לאינתו, ובכהנת אהדרינך למדינתך - חייב, שהוא תנאי בית דין.											■
נשבית - חייב לפדותה, ואם אמר הרי גיטה וכתובתה ותפדה את עצמה - אינו רשאי.											■
לקתה - חייב לרפאותה, אמר הרי גיטה וכתובתה תרפא את עצמה - רשאי.											■
מני?											⚡
רבי מאיר היא											!
כל הפוחת לכתובה ממאתים ואלמנה - ממנה - הרי זו בעילת זנות	דאמר: [רבי מאיר]										! ⚡
דאי רבי יהודה											! ⚡
רצה, כתב לכתולה שטר של מאתים והיא כותבת התקבלתי ממך מנה, ולאמנה מנה והיא כותבת התקבלתי ממך חמשים זוז	האמר: [רבי יהודה]										! ⚡
כתב לה שדה שוה מנה תחת מאתים זוז, ולא כתב לה כל נכסים דאית לי אחראין לכתובתיך - חייב, שהוא תנאי בית דין	אימא סיפא:										⚡
אתאן לר"י											⚡
אחריות טעות סופר הוא	דאמר: [רבי יהודה]										⚡
דאי רבי מאיר											⚡
אחריות לאו טעות סופר הוא	האמר: [רבי מאיר]										⚡
מצא שטרי חוב, אם יש בהן אחריות נכסים - לא יחזיר, שבית דין נפרעין מהן, אין בהן אחריות נכסים - יחזיר, שאין בית דין נפרעין מהן, דברי רבי מאיר	דתנו: [רבי מאיר]	♦	■								⚡
אחד זה ואחד זה לא יחזיר, שבית דין נפרעין מהן	הכמים:	♦	■								⚡
רישא ר"מ וסיפא ר' יהודה?											⚡
וכי תימא כולה ר' מאיר היא, ושאני ליה לר"מ בין כתובה לשטרי											!
ומי שאני ליה?											⚡
חמשה גובין מן המחוררין, ואלו הן: פירות, ושבח פירות, והמקבל עליו לזון את בן אשתו ובת אשתו, וגט חוב שאין בו אחריות, וכתובת אשה שאין בה אחריות	והתניא:										⚡
מאן שמעת ליה דאמר אחריות לאו טעות סופר הוא? רבי מאיר, וקתני כתובת אשה.											⚡
איבעית אימא: ר' מאיר, ואיבעית אימא: ר' יהודה.											!
איבעית אימא ר' יהודה, התם כתבה ליה התקבלתי הכא לא כתבה ליה התקבלתי											! ⚡

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה מקרא-key:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה

Talmud Navigator

כתובות-נערה שנתפתתה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
איבעית אימא ר' מאיר, מאי חייב דקתני? מן המחוררין.													א:
לא כתב לה וכו'.													א:
אשת ישראל שנאנסה - אסורה לבעלה, היישין שמא תחלתה באונס וסופה ברצון.	אבוה דשמואל:												א:
אם תשתבאי אפרקינך ואותבינך לי לאינתן	איתיביה רב לאבוה דשמואל:												א:
אישתיק.													א:
קרי רב עליה דאבוה דשמואל: (איוב כ"ט) שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם.	[רב]												א:
מאי אית ליה למימר?													א:
בשבויה הקילו.													א:
ולאבוה דשמואל, אונס דשריא רחמנא היכי משכחת לה?													א:
כגון דקאמרי עדים שצווחה מתחלה ועד סוף.													א:
ופליגא דרבא													א:
כל שתחלתה באונס וסוף ברצון, אפי' היא אומרת, הניחו לו, שאלמלא נזקק לה היא שוכרתו - מותרת, מ"ט? יצר אלבשה.	דאמר רבא:												א:
(במדבר ה') והיא לא נתפשה אסורה, הא נתפשה מותרת, ויש לך אחרת שאע"פ שלא נתפשה מותרת, ואיזו? זו כל שתחלתה באונס וסופה ברצון.	תניא כוותיה דרבא:												א:
והיא לא נתפשה אסורה, הא נתפשה מותרת, ויש לך אחרת שאע"פ שנתפשה אסורה, ואיזו? זו אשת כהן.	תניא אידך:												א:
והיא לא נתפשה אסורה, הא נתפשה מותרת, ויש לה אחרת שאע"פ שלא נתפשה מותרת, ואיזו? זו שקידושה קדושי טעות, שאפי' בנה מורכב על כתיפה - ממאנת והולכת לה.	רב יהודה אמר שמואל משום רבי ישמעאל:												א:
הני נשי דגנבו גנבי - שריין לגובריהו.	רב יהודה:												א:
והא קא ממטיין להו נהמא	רבנן לרב יהודה:												א:
מחמת יראה.													א:
והא קא משלחן להו גיר?													א:
מחמת יראה.													א:
ודאי, שבקינהו ואולן מנפשיהו - אסירן.													א:
שבויי מלכות - הרי הן כשבויין, גנבי ליסטות - אינן כשבויין.	ת"ר:												א:
והתניא איפכא													א:
מלכות אמלכות לא קשיא: הא במלכות אחשורוש, הא במלכות בן נצר ליסטות אליסטות לא קשיא: הא בבן נצר, הא בליסטים דעלמא.													א:
ובן נצר, התם קרי ליה מלך, והכא קרי ליה לטטים?													א:
אין, גבי אחשורוש לטטים הוא, גבי לטטים דעלמא מלך הוא.													א:
ובכהנת אהדינך למדינתך וכו'.													א:
אלמנה לכ"ג - חייב לפדותה, שאני קורא בה: ובכהנת אהדינך למדינתך. ממזרת ונתנה לישאל - אינו חייב לפדותה, שאין אני קורא בה ואותבינך לי לאנתו.	אביי:												א:
כל שאיסור שבייה גורם לה - חייב לפדותה, איסור דבר אחר גורם לה - אינו חייב לפדותה.	רבא:												בב.
לימא כתנאי:													בב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא- ^ שאלה- ! תירוץ- answer- proof-ראיה

Talmud Navigator

כתובות-נערה שנתפתתה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מזמרא													
המדיר את אשתו ונשבית, רבי אליעזר אומר: פודה ונותן לה כתובתה	[רבי אליעזר]					◇	■	?					גב.
נותן לה כתובתה ואינו פודה	רבי יהושע:					◇	■	?					גב.
כשאמר רבי יהושע נותן לה כתובתה ואינו פודה, כשהדירה ולבסוף נשבית, או בנשבית ולבסוף הדירה?	רבי נתן, שאלתי את סומכוס:							^	?				גב.
לא שמעתי	ואמר לי: [סומכוס]								!	?			גב.
ונראין דברים שהדירה ולבסוף נשבית, דאי אמרת נשבית ולבסוף הדירה אתי לאיערומי									■	?			גב.
מאי לאו במדיר אשת כהן קמפלגי, ואביי דאמר כרבי אליעזר, ורבא דאמר כרבי יהושע										?			גב.
לא, הכא במאי עסקינן - כגון שנדרה איהי וקיים לה הוא										!			גב.
הוא נותן אצבע בין שיניה	רבי אליעזר סבר:					◇	■	!					גב.
היא נתנה אצבע בין שיניה.	רבי יהושע סבר:					◇	■	!					גב.
אי היא נתנה אצבע בין שיניה, כתובה מאי עבידתה?										?			גב.
כשאמר רבי יהושע נותן לה כתובתה ואינו פודה, כשהדירה ולבסוף נשבית, או בנשבית ולבסוף הדירה?	ותו, אמר ר' נתן, שאלתי את סומכוס:							^	?				גב.
לא שמעתי	ואמר לי: [סומכוס]								!	?			גב.
ואי דנדרה איהי, מה לי הדירה ולבסוף נשבית, מה לי נשבית ולבסוף הדירה										?			גב.
אלא, לעולם דאדרה איהו, ואביי מתרץ לטעמיה, ורבא מתרץ לטעמיה										!			גב.
אלמנה לכהן גדול - כולי עלמא לא פליגי דחייב לפדותה, ממזרת ונתינה לישראל - כולי עלמא לא פליגי דאינו חייב לפדותה, מדיר אשת כהן נמי - כולי עלמא לא פליגי דחייב לפדותה, דהיינו אלמנה לכ"ג, כי פליגי - במדיר אשת ישראל, רבי אליעזר אזיל בתר מעיקרא, ורבי יהושע אזיל בתר בסוף	אביי מתרץ לטעמיה:									■	!		גב.
אלמנה לכ"ג, ממזרת ונתינה לישראל - כולי עלמא לא פליגי דחייב לפדותה, כי פליגי - במדיר בין אשת כהן ובין אשת ישראל, רבי אליעזר אזיל בתר מעיקרא, ורבי יהושע אזיל בתר בסוף.	רבא מתרץ לטעמיה:									■	!		גב.
נשבית - חייב לפדותה וכו'.												■	גב.
נשבית בחיי בעלה ואח"כ מת בעלה, הכיר בה בעלה - יורשין חייבין לפדותה, לא הכיר בה בעלה - אין יורשין חייבין לפדותה.	ת"ר:											■	גב.
לוי סבר למיעבד עובדא כי הא מתניתא	[לוי]											■	גב.
לית הלכתא כי הא מתניתא, אלא כי הא דתניא:	א"ל רב, הכי אמר חביבי:											■	גב.
נשבית לאחר מיתת בעלה - אין היתומין חייבין לפדותה ולא עוד, אלא אפילו נשבית בחיי בעלה ואחר כך מת בעלה - אין היתומין חייבין לפדותה, שאין אני קורא בה ואותבינך לאינתו.	[תניא]											■	גב.
נשבית, והיו מבקשין ממנו עד עשרה בדמיה - פעם ראשונה פודה, מכאן ואילך, רצה - פודה, רצה - אינו פודה	תנו רבנן: [ת"ק]											◇	גב.
אין פודין את השבויון יותר על כדי דמיהם, מפני תקון העולם.	רבן שמעון בן גמליאל:											◇	גב:
הא בכדי דמיהן פודין, אע"ג דפרקונה יותר על כתובתה												?	גב:
נשבית, והיו מבקשין ממנו עד עשרה בכתובתה - פעם ראשונה פודה, מכאן ואילך, רצה - פודה, רצה - אינו פודה	ורמינה: [ת"ק]											◇	גב:
אם היה פרקונה כנגד כתובתה - פודה, אם לאו - אינו פודה	ר"ש בן גמליאל:											◇	גב:
רבן שמעון בן גמליאל תרי קולי אית ליה.												!	גב:
לקתה - חייב לרפאותה.												■	גב:
אלמנה ניזונת מנכסי יתומין, וצריכה רפואה - הרי היא כמוזנות	תנו רבנן: [ת"ק]											◇	גב:
רפואה שיש לה קצבה - נתרפאת מכתובתה, שאין לה קצבה - הרי היא כמוזנות.	רבן שמעון בן גמליאל:											◇	גב:

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה

Talmud Navigator

כתובות-נערה שנתפתתה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
עשו הקות דם בארץ ישראל כרפואה שאין לה קצבה.	רבי יוחנן:											◊	נב:
קריביה דרבי יוחנן הוה להו איתת אבא דהות צריכה רפואה כל יומא, אתו לקמיה דר' יוחנן												◊	נב:
איזילו קוצו ליה מידי לרופא.	אמר להו: [רבי יוחנן]											◊	נב:
עשינו עצמינו כעורכי הדיינין.	רבי יוחנן:											◊	נב:
מעיקרא מאי סבר, ולבסוף מאי סבר?												◊	נב:
מעיקרא סבר: (ישעיהו נ"ח) ומבשרך לא תתעלם, ולבסוף סבר: אדם חשוב שאני.	[רבי יוחנן]											◊	נב:
לא כתב לה בנין דכרין דיהווי ליכי מינאי, אינון ירתון כסף כתובתיך יתר על חולקהון דעם אחוהון - חייב, שהוא תנאי ב"ד.												◊	נב:
בנין נוקבן דיהוין ליכי מינאי, יהוין יתבן בביתו ומיתזנן מנכסי עד דתלקהון לגוברין - חייב, שהוא תנאי בית דין.												◊	נב:
את תהא יתבא בביתי ומיתזנא מנכסי כל ימי מיגר אלמנותיך בביתי - חייב, שהוא תנאי בית דין. כך היו אנשי ירושלים כותבין.	[אנשי ירושלים]											◊	נב:
אנשי גליל היו כותבין כאנשי ירושלים.	[אנשי גליל]											◊	נב:
אנשי יהודה היו כותבין עד שירצו הירושין ליתן לך כתובתיך, לפיכך אם רצו יורשין - נותנין לה כתובה ופוטרין אותה.	[אנשי יהודה]											◊	נב:
מפני מה התקינו כתובת בנין דכרין? כדי שיקפוץ אדם ויכתוב לבתו כבנו.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי:											◊	נב:
ומי איכא מידי, דרחמנא אמר ברא לירות ברתא לא תירות, ואתו רבנן ומתקני דתירות ברתא?												◊	נב:
הא נמי דאורייתא הוא, דכתיב: (ירמיהו כ"ט) קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים, בשלמא בנים בידיה קיימי, אלא בנותיה מי קיימן בידיה? הא קא משמע לן, דנלבשה וניכסה וניתיב לה מידי, כי היכי דקפצי עלה ואתו נסבי לה.												◊	נב:
ועד כמה?												◊	נב:
עד לעישור נכסי.	אביי ורבא דאמרי תרויהו:											◊	נב:
ואימא: דאב לירות, דבעל לא לירות												◊	נב:
אם כן, אב נמי מימנע ולא כתב.												◊	נב:
ואימא: היכא דכתב אב לכתוב בעל, היכא דלא כתב אב לא לכתוב בעל												◊	נב:
לא פלוג רבנן.												◊	נב:
בת בין הבנים נמי תירות												◊	נב:
כנחלה שוויה רבנן.												◊	נב:
בת בין הבנות תירות												◊	נב:
לא פלוג רבנן.												◊	נב:
ותיגי ממטלטלי:												◊	נב:
ככתובה שוויה רבנן.												◊	נב:
תטרופ ממשעבדי?												◊	נב:
ירתון תנן.												◊	נב:
ואימא: אף על גב דליכא מותר דינך												◊	נב:
במקום דקא מיעקרא נחלה דאורייתא - לא תקינו רבנן.												◊	נב: